

PS Damaschin explică ce a însemnat „ora astrală” pentru România: A fost mâna lui Dumnezeu

Episcopul vicar Damaschin Dorneanul a oficiat un Te Deum joi la Monumentul Eroilor „Bucovina Înaripată” din Suceava și a vorbit la final despre „ora astrală” pentru România, momentul Marii Uniri.

„Începutul de an 1918 nu era unul care să dea mari speranțe. Bună parte din țară era ocupată de străini, după victoriile frumoase din anul precedent de la Mărăști, Mărășești, acum suferisem înfrângeri, pe frontul de est eram cam singuri, administrația și familia regală era în exil la Iași, epidemia de tifos adăuga morți de acasă, la românii omorâți pe front”, a evocat ierarhul.

„Și totuși. A răsărit și pentru români speranța. A fost, cum s-a spus, ora astrală pentru România. De unde această schimbare? Cum, când multe sunt năruite, se poate reactiva crezul și dorința de unitate de atât de mult timp râvnită și pregătită?”, a întrebat Episcopul vicar al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților.

„Cred că, dincolo de toate dar mai ales prin toate, a fost mâna lui Dumnezeu. Care s-a uitat cu milă la acest popor, de multe ori chinuit și nedreptățit. Dar a făcut-o pentru că a văzut ce au făcut și oamenii în aceeași direcție”.

PS Damaschin a subliniat că nu s-a stat „cu mâna în sân”: Diplomații au susținut cauza României pe plan extern, oamenii de stat au militat și pentru unitate, regina Maria și-a activat cunoștințele dar și a dat mână de ajutor răniților, preoții Bisericii au încurajat poporul și au mângâiat pe cei îndoliați, călugărițele și-au făcut rugăciunile mai mult pe la capetele bolnavilor, cei rămași acasă au lucrat și așa puținul pământ, ca să nu rămână țara ca o miriște cu buruieni, ș.a.m.d.

„Asta a văzut Dumnezeu și a adăugat El, cu puterea Lui cea mare, ceea ce lipsea, pentru ca lucrul părut în anumite privințe aproape imposibil, să se împlinească. Nu a fost un noroc nebun, ci mâna providenței. Dar care lucrare a lui Dumnezeu a venit pentru că și oamenii au făcut ce ține de ei”.

”Dumnezeu, deși atotputernic, nu face minuni din nimic

„Ce învăț de aici, eu, românul ce îmi aduc aminte cu pioșenie de 1 decembrie 1918? Că Dumnezeu, deși atotputernic, nu face minuni din nimic. Că Dumnezeu a făcut o Românie Mare pentru că oamenii nu doar și-au dorit o Românie Mare ci au pus umărul să o facă mare. Că pentru România de azi și cea de mâine nu trebuie să aștept ca altcineva să facă vreun lucru măreț, iar eu să aștept, pe margine, eventual doar dându-mi cu părerea”.

„Nu doar politicienii, nu doar cârmuitorii de sus, ori de mai jos, nu doar Biserica prin clerul ei, nu doar intelectualii, ambasadorii, liderii de opinie, decidenții de orice fel sunt responsabili de cum arată România. Și eu și tu ne facem România de azi și o dăm copiilor și nepoților pe cea de mâine. Căci da, nu doar de alții, ci și de mine depinde cum mi-e țara: de e mare ori mai puțin mare, de e cinstită ori coruptă, de putem trăi frumos în ea, ori tânjim după alte exotice plaiuri, de e curată sau plină de urât”.

Vezi textul integral pe [site-ul oficial](#) al eparhiei.

Foto credit: Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților

basilica.ro